

Numeri 6: De zegen van Aäron – Het laatste woord.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegen.

Psalm 134

Wet

Schuldbelijdenis.

Zingen: GK 168 (2017) Vader, vol van vrees en schaamte.

Genadeverkondiging.

Zingen: GK 233 (2017) Jezus vol liefde (canon 2x)

Kinderen: Zegen.

Zingen: GK 10 (2006) De HEER zegene u

Lezen/tekst: Numeri 6: 22-27

Preek

Sela: Gebed om zegen.

Gebed

Collecten

NLB 416 Ga met God

Zegen.

Preek:

De zegen is het laatste woord van de dienst.

Voor sommigen betekent het vaak: 'De dienst is afgelopen, we mogen weer naar huis!'.

Een soort stopwoord.

Sommigen stoppen alvast alles terug in hun tas. Trekken hun jas aan. Ik heb zelfs meegemaakt, dat er jongeren waren, die hun pakkie shag pakte en alvast een shaggie draaiden tijdens de zegen: dan konden ze die buiten meteen opsteken!

U begrijpt wel, dat dat niet de bedoeling van de zegen is aan het einde van de dienst. Het is geen stopwoord, maar het laatste woord. Alles van de dienst zit namelijk samengevat in de zegen.

Zegenen is in het Latijn 'benedicere'.

Bene = goed.

Dicere = zeggen of spreken.

Zegenen is dus iets goeds zeggen. Goede woorden spreken over iemand. Een bemoediging.

En wat is dat mooi, wanneer iemand iets goeds over je zegt. Jou waardeert.

Als je vader tegen je zegt: "Jongen, ik houd heel veel van je". Of: "Ik ben trots op je. Wat heb je dat goed gedaan!".

Als je broer of zus in de gemeente jou vertelt dat hij je waardeert. Blij met je is. En dat ook zegt.

Goede woorden zijn goed voor je hart. We hebben mensen nodig die ons zegenen. We zijn sociale wezens. We hebben bevestiging nodig.

Natuurlijk zijn er altijd mensen, die zeggen: "Maakt mij niet uit wat anderen over mij zeggen!".

En we leven in een tijd waarin dat ook vaak zo wordt gezegd: "Je moet het beeld van jezelf niet laten bepalen door wat anderen over je denken! Maak jezelf en je zekerheid niet afhankelijk van anderen. Het enige wat belangrijk is, is hoe jij over jezelf denkt.".

Maar zo werkt het niet in een mensenhart. Kinderen kunnen niet zonder de goede woorden van hun vader. Grote mensen willen van anderen horen dat ze geliefd zijn.

Mensen willen van God horen, dat hij niet verwijt, maar vergeeft. Dat hij niet veroordeelt, maar vrede geeft. Dat je er mag zijn voor hem. Je omarmt.

Wat is een zegen eigenlijk?

Soms lijkt het een beetje op een magische formule. Beetje vaag. Meer een soort wens.

Toch is dat niet waar: als de HERE zegent, dan is zijn zegen altijd iets heel concreets, heel echt en tastbaar. Niet vaag, maar iets wat je kunt aanraken en zien.

Denk aan de zegen voor Abraham: die zegen bevat de belofte van een heel land, van een groot nageslacht en een groot volk. Nou, dat was helemaal niet vaag: straks staat Abraham met een zoon in zijn armen: Izaäk. En Abraham kan –om zo te zeggen- een schep in de aarde van het beloofde land steken om een waterput te graven. Zo tastbaar is de zegen van God.

Of denk aan Jakob en Esau.

Zij waren een tweeling en werden op dezelfde dag geboren. Maar, Esau werd voor Jakob geboren en dus was hij de oudste. En Jakob de jongste. Jakob doet er dan alles aan om zelf de oudste te mogen zijn. Hij koopt dat eerstgeboorterecht heel slim op een moment van zwakte van Esau. Als Esau vreselijke honger heeft.

Daarom wilde Jakob zo graag de grote zegen. Daarom wilde hij zo graag ‘de oudste’ zijn? Omdat die grote zegen niet alleen mooie woorden waren, maar omdat hij dan de erfgenaam zou worden van Izaäk. Hij zou al het bezit van Izaäk krijgen als hij stierf. De kudden, de knechten. Hij zou heersen over de familie.

Zo ging dat met de oudste. Die kreeg de grote zegen. Die kreeg rijkdom en voorspoed.

Een zegen was dus niet vaag. Een paar woorden. Het was land, kinderen, kudden, voedsel, vrede....

Zo zegent de HERE zijn volk ook in de zegen van Numeri 6. Een zegen, die u heel vaak hoort.

Maar: wat betekent die zegen?

Het zijn zulke bekende woorden:

“De HEER zal u zegenen en beschermen,
de HEER zal het licht van zijn gezicht over u laten stralen en u genadig zijn,
de HEER zal zijn gezicht naar jullie toewenden en vrede geven.”

Deze zegen lijkt wat vaag. Want er staat niets concreets in. Het gaat niet over een land of voedsel of voorspoed of kinderen. Wat belooft de HERE hier?

Nou, dat lees je in vrs 27. Daar staat wat de priesters mogen doen: “Zo zullen zij mijn naam op de Israëlieten leggen en ik zal hen zegenen”.

Dat is de zegen: de HERE legt zijn Naam op zijn volk.

En dat betekent, dat de HERE belooft, dat Hij zelf bij zijn volk zal zijn. Hijzelf gaat met hen mee. Hij geeft hen het beloofde land. Voorspoed. Vruchtbaarheid. Kinderen. Vrede.

Hij is de bron van al het goede.

Daarom wordt die naam, HERE, wel drie keer in deze zegen genoemd.

Ja, en concreter kan het niet. Want als de HERE met zijn volk meegaat, dan gaat de bron van alle leven met het volk mee. Want door Hem worden er kinderen en jonge dieren geboren. Door Hem schijnt de zon en valt de regen.

Wanneer aan het einde van een kerkdienst dus deze zegen klinkt, klinkt daarmee het allermooiste: de HERE zelf gaat met je mee! We waren niet maar voor even bij elkaar in een kerkdienst, nee, de HERE wil ook met ons meegaan naar huis. Hij gaat met ons de wereld in. Hij legt zijn naam op ons.

Om deze zegen goed te kunnen begrijpen, moet je ook even letten op de vorm van deze zegen.

Hebreeuws lees je van rechts naar links.

-Wanneer je goed kijkt zie je drie keer de naam Jahwe staan: telkens het 2e woordje van rechts.

-Drie regels: een zegen in drieën. En 3 staat in de Bijbel voor volkomenheid. Intensiteit. Er gaat kracht vanuit: alleen al de vorm vertelt dat deze woorden vol kracht zijn.

-de eerste zin bestaat uit 3 woorden, de tweede zin uit 5 en de derde zin uit 7. Een aanzwellende golf van zegenende woorden: 3 – 5 – 7.

Alles werkt naar het hoogtepunt toe: het woordje “shalom”.

Een aanzwellende golf van zegenende woorden. Daarin dompelt de HEER zij volk onder. Hij legt zijn Naam op ons. Zijn naam spoelt over ons leven heen en we worden er helemaal in ondergedompeld. Zo echt wil God bij ons zijn.

En dan staat er iet heel moois in deze zegenwoorden:

De HEER zal het licht van zijn gelaat, van zijn gezicht, over je laten schijnen. Hij zal zijn gelaat, zijn gezicht, naar je toewenden.

Wat betekent dat precies?

Nou, dat ken je wel.

Je kunt in een kamer zitten. Een kleine kamer. Je kunt met veel mensen aan tafel zitten en samen eten. Ze zijn aanwezig en dichtbij. Eten samen. Je kunt ze aanraken als je dat wilt.

Totdat iemand zijn gezicht naar je toekeert en je aanspreekt.

Dan heb je opeens echt contact. Intimiteit.

Eerst was die ander alleen aanwezig. Aan dezelfde tafel. Maar zelfs aan een tafel kun je elkaar negeren. Maar als je een ander aankijkt en met elkaar spreekt, dan is er een band. Een relatie.

Zo is God overal aanwezig. Hij is God.

Maar er is niet altijd een relatie. Een band.

Dat betekent Gods gezicht: dat keert hij naar je toe. En het licht van zijn gezicht valt op je. Zoals een glimlach licht en liefde uitstralen. Blijdschap, dat hij je ziet. Zoals een vader lacht als hij zijn kind ziet. Het licht van zijn gelaat straalt over je leven.

Het betekent dat God een persoonlijke band met jou heeft. Wat mooi!

Dat is tegelijk ook het moeilijke.

Want op een dag ontmoet Mozes de HEER op de berg. God is aanwezig. Maar dan zegt Mozes: “HEER, laat mij toch uw gezicht zien!”.

Mozes zoekt intimiteit. Wat een mooi verlangen.

Maar wat zegt de HEER dan?

Hij zegt: “Nee!”.

“Nee, Mozes, want niemand kan mijn gezicht zien én leven!”.

En dat heeft alles te maken met de zonde.

Toen Adam en Eva in zonde vielen, verloren ze niet de aanwezigheid van God. Want God is God en heel de schepping wordt door zijn kracht gedragen.

Maar zij verloren wel het gezicht van God. Zij verloren de band met God. De persoonlijke omgang met God. De zonde zat ertussen. Want God is heilig.

En zonde en kwaad kunnen niet samengaan met Gods heiligheid.

Zoals met water en vuur.

Die gaan niet samen.

Want het vuur zal het water verdampen óf het water zal het vuur uitblussen.

Zo kunnen Gods heiligheid en onze zonde nooit samengaan. Het is water en vuur.

En als de HEER tegen Mozes zegt, dat niemand zijn gezicht kan zien en leven, dan bedoelt hij: eerst moet de zonde weggedaan worden uit je hart. Je wantrouwen. Want hoe kunnen we anders van hart tot hart spreken met elkaar?

Niemand kan mijn gezicht zien en leven.

Maar nu, in Numeri 6, zegt de HEER, dat dat wel zal kunnen. Hij geeft zijn zegen en in die zegen keert hij zijn gezicht naar mensen toe. Dus toch!! Hoe kan dat?

Het antwoord zit in de tekst.

“De HEER zei tegen Mozes: ‘Zeg tegen Aäron en zijn zonen, dat zij de Israëlieten moeten zegenen’”.

Aäron moet de zegen geven.

De priester.

Die de offers brengt.

Deze zegen werd daarom altijd aan het einde van de offerdienst gegeven. Nooit aan het begin.

Als de offers waren gebracht, als de zonde is vergeven, als er verzoening is, als de genade doorbreekt, dán mag de priester de zegen geven:

“De HEER zal u zegenen en u beschermen.

De Heer zal het licht van zijn gezicht over je laten schijnen en genade geven.

De HEER zal zijn gezicht naar je toekeren en je vrede geven.”

Wij weten dat al die offers en al die priesters vooruit wezen naar de grote hogepriester, Jezus. Naar het offer dat hij heeft gebracht aan het kruis. De vloek was op hem. De zegen is voor ons.

Door Hem weet je dat je zonden vergeven worden. Dat God zijn gezicht naar je toekeert en zijn licht over je leven strijkt.

Door Jezus ben je Gods kind en zegt de Vader tegen je: “Je bent mijn zoon, jij ontvangt de erfenis. Kom binnen in mijn Koninkrijk en erf de nieuwe aarde!”.

Ten slotte: de zegen van God heeft niet alleen kracht op het einde van je leven. Als het om de erfenis gaat. Deze zegen verandert je leven nu.

Want door Gods zegen word je vervuld met vrede. Met rust. Je mag er zijn. Je bent gekend.

Ik weet nog hoe dat was toen Kinga Ban van de groep Sela hier zong in onze kerk.

Een jaar of zes daarvoor had zij ook in onze oude gemeente in Berkum gezongen. Tijdens een bruiloft. Ik ging toen in die dienst voor. Maar, ja, ik stond toen natuurlijk helemaal in de schaduw van het bruidspaar en van Kinga zelf. De mensen kwamen niet voor mij.

Zes jaar later zong zij bij ons in de Schaapskooi. Ik mocht voorgaan.

Maar, ja, iedereen kwam natuurlijk voor Kinga en de muziek. Ik stond wat in de schaduw.

Na de dienst sprak ik nog even met haar.

En ze herkende mij. Ze wist nog mijn naam: “Jij bent toch At. Toen in Berkum bij die bruiloft?”

En ze vroeg hoe het ging.

De preek wist ze niet meer, maar mij herkende ze nog! □ □

Stel je voor: die bekende zangeres van Sela die overal optrad kende mij nog. Sprak met me.

Dat geeft een heel diep gevoel van vrede. Van niemand werd ik iemand.

Maar als God tegen je zegt: “Ik ken je. Hoe gaat het met je? Mag ik je Vader zijn?”.

De Schepper van het universum!

Hij kent je naam.

Hoe diep gaat dat!!!

Dat geeft een diepe vervulling. Je voelt je niet langer klein of zonder betekenis. God zelf keert zich naar je toe en zegt: ‘Ik ken je en ik heb je lief’.

De zegen verandert je leven.

Ook hoe je met anderen omgaat.

In Romeinen 12 schrijft Paulus: “Laat uw liefde oprecht zijn. Verafschuw het kwaad en weest het goede toegedaan. Heb elkaar lief met de innige liefde van broers en zussen en acht de ander hoger dan uzelf. Laat uw enthousiasme niet bekoelen, maar laat u aanvuren door de Geest en dien de Heer.

Wees verheugd door de hoop die u hebt, wees standvastig wanneer u tegenspoed ondervindt, en bid onophoudelijk. Bekommer u om de noden van de heiligen en wees gastvrij. Zegen uw vervolgers: zegen hen en vervloek hen niet....”.

We mogen ook elkaar zegenen.

En dat betekent dus, dat we ons naar die ander toekeren. Dat we zeggen wat we goed vinden in die ander. Waar we blij mee zijn. En je steunt. Je spreekt woorden die de ander nodig heeft.

Zegen. Vervloek niet.

Want je kunt ook zo makkelijk woorden spreken, die afbreken. Die een ander terugwerpen in schuld of eenzaamheid. We kunnen elkaar zo makkelijk kleineren.

God zegt dan tegen je: “Hoe durf je!! Hoe durf jij, die zelf leeft van Gods zegen, om die niet aan anderen te geven. Hoe durf je zo scherp te zijn. Zo veroordelend. Hoe durf je!”.

Zegen. En vervloek niet.

De kracht van Gods zegen is dus ook, dat jij voor anderen een zegen wordt. Dat je complimenten geeft. Dat je offers voor de ander brengt en zo niet alleen zegt, maar ook laat zien hoeveel die ander waard is. Dat die niet vergeten wordt.

Gods zegen vervult je hart met levend water en je wordt zo ook zelf een bron van liefde en bevestiging.

En wat hebben we dat nodig.

Laten we daar samen biddend over zingen.

Een lied van Kinga.

Amen.